

27 Απριλίου, 1993.

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ,

Εφεσείων,

v.

ΣΑΒΒΑ ΠΑΣΤΕΛΛΗ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8052)

Δικαιοδοσία Δικαστηρίων — Καθ' ύλη και κατά τόπο, σύμφωνα με τους
περί Δικαστηρίων Νόμους — Θέμα δικαιοδοσίας μπορεί να εγερθεί
σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ανεξάρτητα του αν ο διάδι-
κος που εγείρει το θέμα έχει καταχωρήσει εμφάνιση χωρίς όρους ή
έχει λάβει οποιαδήποτε άλλα διαδικαστικά μέτρα στην αγωγή — Δεν 5
υπάρχει διαφοροποίηση για το θέμα αυτό στην Κύπρο μεταξύ της
καθ' ύλη και της κατά τόπο αρμοδιότητας των Επαρχιακών Δικαστη-
ρίων, όπως υπάρχει στην Αγγλία.

Δικαιοδοσία Δικαστηρίων — Συμφωνία μεταξύ διαδίκων που κατά τον
χρόνο σύναψής της ήσαν κάτοικοι της Νοτίου Αφρικής για την πώ- 10
ληση επιχείρησης και αποπληρωμή του τιμήματος πώλησης με δόσεις
πληρωτέες σε συγκεκριμένη τράπεζα στην Νότιο Αφρική ή σε οποιο-
δήποτε άλλο μέρος που θα καθόριζε ο πωλητής από καιρού εις καιρό
— Οι διάδικοι επαναπατρίστηκαν στην Κύπρο και ο πωλητής εγκα- 15
ταστάθηκε στη Λάρνακα ενώ ο αγοραστής στην Λεμεσό — Με ειδο-
ποίηση του ο πωλητής κάλεσε τον αγοραστή να του καταβάλει τις μη-
νιαίες δόσεις στο γραφείο του δικηγόρου του στην Λάρνακα — Το
Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την 20
υπόθεση διότι η παράβαση σημειώθηκε μέσα στα τοπικά όρια της δι-
καιοδοσίας του.

Σύμβαση — Ερμηνεία όρων σύμβασης — Οδηγός για την ερμηνεία όρου
σύμβασης είναι η γραμματική έννοια της λέξης ή φράσης που χρησι-
μοποιείται στο πλαίσιο όπου απαντάται κρινόμενη υπό το πρίσμα
των σκοπών της συμφωνίας όπως αυτοί αποκαλύπτονται από τη
συμφωνία στο σύνολό της — Όρος, σε σύμβαση πώλησης επιχειρή- 25
σης, για καθορισμό, από καιρό σε καιρό, από τον πωλητή, του μέρους
όπου θα πληρώνονταν οι μηνιαίες δόσεις για την αποπληρωμή του

τιμήματος πώλησης — Κρίθηκε λογικά επιτρεπτή η επιλογή από τον πωλητή του τόπου της χώρας διαμονής του αγοραστή.

Ενώ οι διάδικοι, που ήσαν Κύπριοι, ήσαν και οι δύο κάτοικοι της Νοτίου Αφρικής, ο εφεσίβλητος πώλησε στον εφεσείοντα την επιχείρηση του έναντι τιμήματος που θα αποπληρωνόταν με μηνιαίες δόσεις, που θα καταβάλλονταν στον λογαριασμό του εφεσίβλητου στην Standard Bank της Bothaville ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος που θα καθόριζε ο εφεσίβλητος από καιρού εις καιρό. Ενώ εκκρεμούσε η αποπληρωμή του ποσού της πώλησης, οι δύο διάδικοι επαναπατρίστηκαν στην Κύπρο και ο μὲν εφεσίβλητος εγκατάσταθηκε στην Λάρνακα, ο δε εφεσείων στην Λεμεσό. Με γραπτή ειδοποίηση του, ο εφεσίβλητος κάλεσε τον εφεσείοντα να του καταβάλει τις μηνιαίες δόσεις στο γραφείο του δικηγόρου του εφεσίβλητου στη Λάρνακα. Όταν ο εφεσείων παράλειψε να το πράξει, ο εφεσίβλητος του κίνησε αγωγή στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας. Αρχικά ο εφεσείων εμφανίσθηκε χωρίς οποιαδήποτε επιφύλαξη και υπέβαλε την υπεράσπισή του, αργότερα όμως ήγειρε θέμα καθ' ύλης και κατά τόπο αρμοδιότητας του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας να εκδικάσει την υπόθεση, ισχυριζόμενος ότι η συμφωνία αφορούσε την Νότιο Αφρική και ότι ο εφεσίβλητος δεν μπορούσε να καθορίσει τόπο αποπληρωμής των μηνιαίων δόσεων εκτός της Νοτίου Αφρικής. Ο εφεσίβλητος ισχυρίστηκε ότι ο εφεσείων καλυπτόταν να εγείρει το θέμα αυτό της κατά τόπο δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου, ενόψει του γεγονότος ότι είχε εμφανισθεί χωρίς διαμαρτυρία και υποβάλει υπεράσπιση στο Δικαστήριο. Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας ο εφεσίβλητος είχε δικαίωμα να καθορίσει το γραφείο του δικηγόρου του στη Λάρνακα σαν τόπο αποπληρωμής των υπολοίπων μηνιαίων δόσεων και ότι, κατά συνέπεια, η παράβαση είχε σημειωθεί μέσα στα τοπικά όρια της δικαιοδοσίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας και ότι, σαν αποτέλεσμα, είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή. Έκρινε όμως ότι είχε δικαίωμα ο εφεσείων να εγείρει το θέμα της δικαιοδοσίας σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. Ο εφεσείων υπέβαλε έφεση εναντίον της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι είχε δικαιοδοσία, ο δε εφεσίβλητος υπέβαλε αντέφεση εναντίον της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι το θέμα της δικαιοδοσίας μπορούσε να εγερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Η δικαιοδοσία των Επαρχιακών Δικαστηρίων σε πολιτικές υποθέσεις, τόσο καθ' ύλη όσο και κατά τόπο, καθορίζεται από τον περί Δικαστηρίων Νόμο που προβλέπει, σύμφωνα με το άρθρο 158 του Συντάγματος, για την εγκαθίδρυσή τους. Η άσκηση δικαστικής εξουσίας από τα Επαρχιακά Δικασ-

στήρια συναρτάται τόσο με την καθ' ύλη όσο και με την κατά τόπο αρμοδιότητά τους, και γι' αυτό η Αγγλική Νομολογία που υποστηρίζει ότι το τοπικό στοιχείο δεν άπτεται της ουσίας της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου δεν τυγχάνει εφαρμογής στην Κύπρο ενόψει των ρητών προνοιών των Περί Δικαστηρίων Νόμων, και, κατά συνέπεια, ο εφεσείων είχε δικαίωμα να εγείρει θέμα κατά τόπον δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. 5

- (β) Η ερμηνεία συμφωνίας συνιστά νομικό θέμα η επίλυση του οποίου υπόκειται σε καλά θεμελιωμένους ερμηνευτικούς κανόνες. Οδηγός για την ερμηνεία των προνοιών εγγράφου είναι η γραμματική έννοια της λέξης ή φράσης που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο όπου απαντάται κρινόμενη υπό το πρίσμα των σκοπών της συμφωνίας όπως αυτοί αποκαλύπτονται από τη συμφωνία στο σύνολο της. Στην προκειμένη περίπτωση η επιλογή του τόπου καταβολής των δόσεων αφήνεται στον πωλητή, χωρίς να υπάρχει γεωγραφικός περιορισμός, και κατά συνέπεια ο πωλητής εδικαιούτο να επιλέξει οποιονδήποτε τόπο που θα ήταν λογικά εφικτή η εκπλήρωση της υποχρέωσης από τον αγοραστή. Η επιλογή τόπου αποπληρωμής του χρέους στη χώρα διαμονής του αγοραστή ήταν λογικά ευχερής και βρισκόταν μέσα στα πλαίσια των συμβατικών δικαιωμάτων του πωλητή, και, γι' αυτό ορθά, είχε αποφασίσει το πρωτόδικο Δικαστήριο ότι ο εφεσίβλητος δικαιούτο να καθορίσει σαν τόπο αποπληρωμής των υπολοίπων δόσεων το γραφείο του δικηγόρου του εφεσίβλητου στην Λάρνακα. 10 15 20 25

Η έφεση και η αντέφεση απορρίφθηκαν. Ο εφεσείων διατάχθηκε να πληρώσει το ένα δεύτερο των εξόδων του εφεσίβλητου. 30

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Efthymiadou v. Zoudros (1986) 1 C.L.R. 341

Πασχαλίδης ν. Γιασεμίδη (1992) 1 Α.Α.Δ. 1330

Theofanous v. Georgiou (1969) 1 C.L.R. 203 35

Stephanidou v. Pirgotis (1975) 1 C.L.R. 100

Michaelidou v. Gregoriou, (1988) 1 C.L.R. 88

N. P. Lanitis v. Panayides (1986) 1 C.L.R. 490

Oulton v. Radcliffe [1874] L.R. 9 CP 189

Safarino Shoes Industry and Trading Co. Ltd v. Της Βιομηχανίας Υποδημάτων Ε. Σταυρινού Ατδ. (1991) 1 Α.Α.Δ. 1059

5 *Saab v. Holy Monastery Ay. Neophytos (1982) 1 C.L.R. 499*

Γεωργική Εταιρεία Δ.Γ. Φουτάς ν. Εταιρείας Βάσος Έμποροι Γεωργικών Προϊόντων Ατδ. (1993) 1 Α.Α.Δ. 168

C & K Κυριάκου & Αδελφοί Ατδ. ν. Ιωάννου (1990) 1 Α.Α.Δ. 479

Έφεση.

10 Έφεση από τον εναγόμενο κατά της διαταγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας (Χατζηχαμητής, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 30.1.1990 (Αρ. Αγωγής 2891/85) με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του εφεσείοντα για την κατά τόπον αρμοδιότητα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας.

15 Γλ. Ταλιάνος, για τον Εφεσίοντα.

Α. Ανδρέου, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

20 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων (εναγόμενος) και ο εφεσίβλητος (ενάγων) Κύπριοι την καταγωγή ήσαν εγκατεστημένοι στη Νότιο Αφρική. Με συμφωνία που συνομολόγησαν στη χώρα εκείνη ο εφεσίβλητος πώλησε στον εφεσείοντα την επιχείρηση του έναντι καθορισμένου χρηματικού ανταλλάγματος πληρωτέου εν μέρει με μηνιαίες δόσεις. Με ειδική πρόνοια της σύμβασης οι δόσεις θα καταβάλλονταν στο λογαριασμό του εφεσίβλητου στην Standard Bank της Bothaville ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος θα καθόριζε ο ίδιος από καιρού εις καιρό μετά την 1/5/1981.

30 Ενώ εκκρεμούσε η αποπληρωμή του υπόλοιπου της τιμής αγοράς οι συμβαλλόμενοι επαναπατρίστηκαν στην Κύπρο και εγκαταστάθηκαν ο εφεσείων στη Λεμεσό και ο εφεσίβλητος στη Λάρ-

νακα. Με έγγραφο ειδοποίηση του δικηγόρου του δεύτερου ο εφεσείων κλήθηκε να καταβάλει οφειλόμενες δόσεις στο γραφείο του δικηγόρου του στη Λάρνακα. Ο εφεσείων παρέλειψε να ανταποκριθεί στην πρόσκληση οπότε ανηγέρθη η υπό εξέταση αγωγή.

Ο εφεσείων εμφανίστηκε χωρίς διαμαρτυρία και υπέβαλε την υπεράσπιση του. Σε μεταγενέστερο στάδιο κατά την ακρόαση αμφισβήτησε την δικαιοδοσία του δικαστηρίου να επιληφθεί της αγωγής λόγω έλλειψης κατά τόπο αρμοδιότητας. Ο εφεσίβλητος υποστήριξε ότι και βάσιμος να ήταν ο λόγος της αμφισβήτησης ο εφεσείων είχε αποποιηθεί το δικαίωμα να ενστεί στη δικαιοδοσία με την άνευ όρων εμφάνιση του στη διαδικασία. 5
10

Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι η ένσταση αφορούσε την αρμοδιότητα του δικαστηρίου να επιληφθεί της διαφοράς και επομένως μπορούσε να εγερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. Η συγκατάθεση του εναγόμενου στην εκδίκαση της υπόθεσης που υποδηλώνεται από την άνευ όρων εμφάνιση του δεν επεκτείνει τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου σε θέματα που δεν του παρέχεται αρμοδιότητα. Αποφάσισε όμως ότι είχε δικαιοδοσία να επιληφθεί της αγωγής εφόσο η αποδιδόμενη στον εφεσείοντα παράλειψη εκπλήρωσης συμβατικής υποχρέωσης σημειώθηκε στη Λάρνακα, δηλαδή εντός των ορίων της κατά τόπο δικαιοδοσίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος. Η κρίση του δικαστηρίου στο θέμα αυτό συναρτάται με την ερμηνεία της μεταξύ των μερών σύμβασης και της αποδοχής της θέσης του εφεσίβλητου ότι παρέχεται δυνατότητα σ' αυτόν να καθορίσει μέρος στην Κύπρο ως τόπο για την αποπληρωμή των οφειλόμενων δόσεων. Η αμφισβήτηση της απόφασης του πρωτόδικου δικαστηρίου στο θέμα αυτό συνιστά τον μόνο λόγο έφεσης. 15
20
25

Με ειδοποίηση που εκδόθηκε βάσει της Δ.35 Θ.10 ο εφεσίβλητος αξίωσε την επικύρωση της πρωτόδικης απόφασης και για τον πρόσθετο λόγο ότι ο εφεσείων είχε συγκατανεύσει στην ανάληψη δικαιοδοσίας γεγονός που του αποστέρησε το δικαίωμα να ενστεί στην τοπική δικαιοδοσία του δικαστηρίου. 30

Τα Επαρχιακά Δικαστήρια συνιστούν κατώτερα δικαστήρια με την έννοια που ενέχει ο όρος στο Άρθρο 152 του Συντάγματος. Τόσο η δικαιοδοσία όσο και οι εξουσίες των πολιτικών δικαστηρίων καθορίζονται στο νόμο που προβλέπει την εγκαθίδρυση τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 158 του Συντάγματος. Ο νόμος που διέπει τη σύσταση και καθορίζει τις αρμοδιότητες και δικαιοδοσία των Επαρχιακών Δικαστηρίων είναι ο Περί Δικαστηρίων Νόμος του 1960 (Ν. 14/60, όπως έχει τροποποιηθεί κατά καιρούς). Η 35
40

πολιτική δικαιοδοσία του δικαστηρίου καθορίζεται στο Άρθρο 22 του Νόμου. Με το άρθρο αυτό καθορίζεται η καθ' ύλην αρμοδιότητα του Επαρχιακού Δικαστηρίου και η δικαιοδοσία των μελών του. Το Επαρχιακό Δικαστήριο είναι αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών που καθορίζονται στο άρθρο 22 αρμοδιότητα η οποία ασκείται από τα μέλη του στα πλαίσια της δικαιοδοσίας που τους παρέχεται. [Βλ. *Efthymiadou v. Zoudros and Others* (1986) 1 C.L.R. 341, 346 και *Πασχαλίδης και Άλλοι ν. Γιασεμίδη και Άλλων* (1992) 1 Α.Α.Δ. 1330]. Η δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου δεν συναρτάται μόνο με την καθ' ύλην αλλά και με την κατά τόπον αρμοδιότητα του, η οποία καθορίζεται στο άρθρο 21 του Ν. 14/60.

Σύμφωνα με τους όρους του δικαιοδοτικού νόμου η ανάληψη και άσκηση δικαστικής εξουσίας από το Επαρχιακό Δικαστήριο συναρτάται τόσο με την καθ' ύλην όσο και με την κατά τόπο αρμοδιότητα του. Με σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου κρίθηκε ότι η διερεύνηση ενστάσεων που άπτονται της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου μπορεί να αναληφθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. Η αρμοδιότητα αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση των δικαιοδοσιών του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η συμφωνία των μερών δεν εγκαθιδρύει αφεαυτής βάση δικαιοδοσίας. (Βλ. *Kyriakos Theofanous v. Artemis Georghiou* (1969) 1 C.L.R. 203, *Stephanidou v. Pirgoti* (1975) 1 C.L.R. 100, και *Michaelidou v. Gregoriou* (1988) 1 C.L.R. 88). Σε αντίθεση με τα δικαιοδοτικά παρέκκλιση από τα δικονομικά εχέγγυα δεν αποστερεί το δικαστήριο δικαιοδοσίας να επιληφθεί αγωγής εκτός αν η αγωγή είναι εξ υπαρχής άκυρη. (Βλ. Δ.64 Θ.1 και *N. P. Lanitis v. Panayides* (1986) 1 C.L.R. 490). Γι' αυτό το δικαίωμα του αντιδίκου να ζητήσει τον παραμερισμό αντικανονικού μέτρου μπορεί να εγκαταλειφθεί με την άνευ όρων εμφάνιση, όπως η περίπτωση αντικανονικής επίδοσης. Οι αγγλικές αποφάσεις στις οποίες αναφέρθηκε ο κ. Ανδρέου που υποστηρίζουν ότι το τοπικό στοιχείο δεν άπτεται της ουσίας της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου δεν τυγχάνουν εφαρμογής στην Κύπρο ενόψει της δικαιοδοτικής βάσης των Επαρχιακών Δικαστηρίων όπως καθορίζεται στον Περί Δικαστηρίων Νόμο. (Έγινε αναφορά μεταξύ άλλων στην *Oulton v. Radcliffe* [1874] L.R. 9 CP 189 - *The English and Empire Digest, Replacement Volume 16* (1981) reissue, και *The Annual Practice, 1952*, σελ. 1546).

Υπό το φως των ανωτέρω κρίνουμε ότι η άνευ όρων εμφάνιση του εφεσείοντα στη διαδικασία δε συνιστούσε κώλυμα στην αμφισβήτηση της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.

Το δεύτερο ερώτημα αφορά στην ερμηνεία της σύμβασης μεταξύ των μερών και συγκεκριμένα του όρου βάσει του οποίου πα-

ρεχόταν δικαίωμα στον πωλητή να καθορίσει τον τόπο αποπληρωμής των οφειλόμενων δόσεων.

Η θέση του κ. Ταλιάνου, όπως την έχουμε αντιληφθεί, είναι ότι τοπικά αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο δεν θα στερείτο δικαιοδοσίας να επιληφθεί της υπόθεσης λόγω έλλειψης καθ' ύλην δικαιοδοσίας. (Ως προς την καθ' ύλην δικαιοδοσία βλ. *Safarino Shoes Industry and Trading Co. Ltd. v. Της Βιομηχανίας Υποδημάτων Ε. Σταυρινού Ατδ* (1991) 1 Α.Α.Δ. 1059. Αρμόδιο δικαστήριο σ' αυτή την περίπτωση εισηγήθηκε ήταν το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού όπου ευρίσκεται η κατοικία του αιτητή και επομένως το άρθρο 21 του Ν. 14/60 καθιστούσε δυνατή την επίκληση της δικαιοδοσίας του. Ο εφεσείων υποστήριξε ότι ως θέμα ερμηνείας η σύμβαση των μερών περιορίζει τον τόπο αποπληρωμής του χρέους στα όρια της Νοτίου Αφρικής. Η απάντηση του εφεσίζβλητου είναι ότι τέτοιος περιορισμός δεν επιβάλλεται ούτε εξυπακούεται από τις πρόνοιες της συμφωνίας. Το θέμα το οποίο εγείρεται είναι νομικό και αφορά τους ερμηνευτικούς κανόνες των συμβάσεων.

Η ερμηνεία συμφωνίας συνιστά νομικό θέμα η επίλυση του οποίου υπόκειται σε καλά θεμελιωμένους ερμηνευτικούς κανόνες. [Βλ. *Saab and Another v. Holy Monastery Ay. Neophytos* (1982) 1 C.L.R. 499, και *Γεωργική Εταιρεία Δ. Γ. Φοντάς ν. Εταιρείας Βάσος Έμποροι Γεωργικών Προϊόντων Ατδ*. (1993) 1 Α.Α.Δ. 168]. Οδηγός για την ερμηνεία των προνοιών του εγγράφου είναι η γραμματική έννοια της λέξης ή φράσης που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο όπου απαντάται κρινόμενη, υπό το πρίσμα σκοπών της συμφωνίας όπως αυτοί αποκαλύπτονται από τη συμφωνία στο σύνολο της. Στην προκειμένη περίπτωση η ρύθμιση αφορούσε την καταβολή οφειλόμενων δόσεων και άφηνε ως θέμα ερμηνείας της φράσης "ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος" την επιλογή τόπου καταβολής των δόσεων στον πωλητή. Το αντικείμενο της συμφωνίας ήταν η πώληση επιχείρησης στη Νότιο Αφρική μεταξύ Κύπριων που διέμεναν στη χώρα εκείνη. Δεν τίθενται γεωγραφικοί περιορισμοί στον καθορισμό του τόπου αποπληρωμής του υπόλοιπου της τιμής πώλησης. Όπως κάθε συμβατικός όρος έτσι και αυτός υπόκειται στη λογική του πράγματος που σκοπούσε να ρυθμίσει. Η λογική του πράγματος περιορίζει την επιλογή του πωλητή σε τόπο που θα ήταν λογικά εφικτή η εκπλήρωση της υποχρέωσης από τον αγοραστή. Η επιλογή τόπου αποπληρωμής του χρέους στη χώρα διαμονής του αγοραστή ήταν λογικά ευχερής και βρισκόταν μέσα στα πλαίσια των συμβατικών δικαιωμάτων του πωλητή.

Όπως εξηγείται στην *C & K Κυριάκου & Αδελφοί Ατδ. ν. Ιωάννου* (1990) 1 Α.Α.Δ. 479, το άρθρο 21(1)(α) του Ν. 14/60 παρέχει

τοπική αρμοδιότητα στο Επαρχιακό Δικαστήριο της επαρχίας όπου σημειώνεται η παράλειψη εκπλήρωσης συμβατικών υποχρεώσεων να επιληφθεί αγωγής για την επίλυση διαφοράς η οποία σχετίζεται με αυτή.

- 5 Η έφεση και η αντέφεση (Δ.35 Θ.10) απορρίπτονται. Ο εφεσείων θα καταβάλει το 1/2 των εξόδων του εφεσίβλητου της διαδικασίας ενώπιον του Εφετείου.

Η έφεση και η αντέφεση απορρίπτονται.